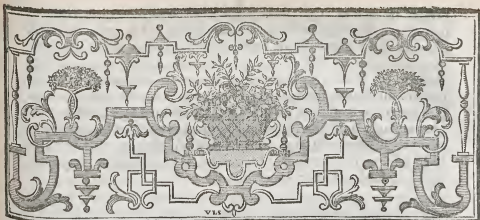

DEO OPTIMO, MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-quartâ Novembris 1726.

M. FRANCISCO MERY,
Doctore Medico, Præside.

An innuptis mulieribus summa vitæ brevior?

I.

ITAM cuivis faciliùs, quàm vitæ studium abstuleris. Quædam rerum omnium, nulla vitæ satietas. Sed si negare nemo possit hominem ita esse à naturâ comparatum, ut totus in sui conservatione versetur, non fallax pariter demonstrabit experientia, nihil fuisse unquam ad beatè diúque vivendum præstantius, quàm dociles monstratis à naturâ vivendi legibus animos præbere. Sagax semper est natura, diligensque sui conservatrix. Hanc ducem si sequaris, ab-

errabis nunquam. Qui somniantis sæpè ingenii regitur arbitrio, naturæque monitis morem gerere recusat, hic per salebras & scopulos dat se præcipitem, morborum fit præda, vitam inter dolores & luctus trahit miserrimam, fatoque tandem occumbit immaturo. Ut enim à naturâ emanat stupenda hæc atque mirabilis inter se fluidorum solidorumque corporis consensio, valetudinis integræ origo & parens, sic ejusdem stat viribus atque conservatur. Hac sublatâ, quid est vivere, nisi certum brevemque interitum opperiri? Quæcumque ergò sunt in rerum naturâ, naturæ pareant. Hæc si semel fundamenta evertere audeas, omnia ruere in pejus, retroque sublapsa referri necessum.

II.

QUÆ gignuntur è terrâ, statutis quibusdam temporibus conseri, coalescere, emittere folia, crescere, edere fructus, semina effundere natura jubet; nec ea quidem ubique terrarum: suus cuilibet est locus, sedesque non mutanda. Gaudent convallibus quædam, quædam in collibus feliciter enascuntur. Conserendi modum invertere si volueris, arte maturare messem, fruges aliò transponere, inducere sterilitatem; non-ne aut arescent subitò, aut ingenitam primò brevi exuent virtutem? Aspice belluas: modò pestifera secernunt à salutaribus, modò ad ea quæ sibi convenientia sunt, obtinenda impelluntur. Famem sitimque non modò graviter ferunt, sed nisi expleantur protinùs, exhaustæ viribus, macie confectæ pereunt. Quanto eorum periculo cohibetur ardor ille suscipiendæ prolis innatus, quo variis anni tempestatibus raptæ, furentes vagantur! Sæpè aviculas, dum caveis tenentur inclusæ, si maris copia dulcis arceatur, venereâ tabe extingui videas. In silvis naturæ suæ permissæ versentur; quanto se opere tutantur, delitescunt in cubilibus, soliusque naturæ instinctu, optimæ scilicèt omnium Medicæ, morbis & vulneribus medentur! Implicentur laqueis, has enecat moeror; adeò lethale ipsis est atque pestiferum naturæ motibus servire prohiberi. Eandem profectò in homine, sivè vigilet, sivè indulgeat somno, liquores ebibat, capessat cibos, aut qui corpori in posterùm incommodo esse possent expellat humores, eandem, inquam, naturæ legibus obsequendi necessitatem animadvertere facillimum; ita ut nihil excogitari possit, in quo naturæ intelligentis suique ipsius custodis non appareat ratio, quam non secutus, felicem diuturnamque frustrà sperabis ætatem.

III.

QUANTUM verò à naturâ feminæ recedant, quæ nec dulces thalamos, nec Veneris norunt præmia, innuit satis commiscendorum corporum mira cupido, quæ in omni hominum ge-

nere, in feminis præsertim assurgit vehementior. Quid aliud significat universa earum forma, in cujus gratiam tam mirabili artificio muliebre corpus fabricata est natura? Adsit florenti ætate, plenis jam nubilis annis virgo: totius habitum corporis inspice, hanc oculorum tam clarè nitentium petulantiam, hunc vividi coloris nitorem, hanc genarum atque oris purpuram, hos in pectore teretes globulos tam æquabili motu oscillantes, cætera denique novis undequaque perfusa gratiis veneribusque delibuta: tot tamque grata naturæ prudentis expende munera; & tunc à quolibet sciscitare quid ista sibi velint; respondebit, si sanæ mentis, quod res est, ut nubat. Nec hujus virginis, non secùs ac marmoreæ cujusdam statuæ forma tantùm consideranda venit, juvat, ut Medicos decet, quæ interius in eâ geruntur, admotâ veluti face rimari curiosiùs. Ad quid istæ menstruæ sanguinis reciprocationes, & humorum undique exundantium perennis in uterum influxus, nisi ut ex his conformetur fœtus & alatur? Ad quid illi micantium papillarum globuli, nisi ad lactandos fovendosque infantes? Hæc à naturâ instituta tam sapienter, tacitâ, ut ita dicam, lege eidem nuptias indicere videntur. In hocce munus principio rerum ab authore naturæ muliebre corpus conditum fuisse constat.

IV.

NUPTIAS præscribendo universi generis humani conservationi consultum tantummodo non voluit natura; suavi hoc jugo mulierum imprimis incolumitati prospexit vitæque longiori. Maximam in muliebri corpore humorum patet luxuriare colluviem. His expurgandis uterum in proclivi natura constituit, per quem certis temporibus foras eliminarentur. At cum ex intumescente in propriis receptaculis semine, aut ex nimiâ crassiorum ejusmodi succorum illuvie & viarum angustiis sanguinis menstrui vacuatio præpeditur: dum per sinuosos vasorum meatus ad uterum labitur effluxurus, compresso motu brevi corrumpitur: mox sursum refluit, atque in varias corporis partes pestiferum effundit virus: tunc gemens puella pallore perfunditur, repentinis animi deliquiis deficit, fastidit cibos, rerum noxiarum effrænatâ cupiditate vexatur, arescit siti importunâ, lentâ febri ac mœsto languore conficitur, anhelat assiduâ cordis palpitatione, ægrè animam ducit, exanimataque frequenter hystericis suffocationibus, inter vitam & mortem, umbratilem dolores inter & miserias agit vitam. Quid infortunatæ huicce mulieri melius precemur, nisi ut ejus citò parentur nuptiæ, eique vir quæratur, qui non jucundam minùs quàm necessariam tot malis adhibere noverit medicinam, animamque revocet fugientem.

V.

QUÆCUMQUE ergò ſibi conſultum voluerit, ubi hâc vehementiori tempeſtate correpta cymbam auferri ſentiet, aurâ potius ſecundâ naviget, quam adversùs æſtum Maris curſum dirigat: Huic cedere paululùm ſatius eſt, quàm adverſante ac repugnante naturâ non ſine magno vitæ periculo reluctari. Incaſsùm contrà nititur ratio: non tanti eſt ejus authoritas ut, inſtar Neptuni, dicto tumida placet æquora. Quantùmvis ſibi corporis principatum vindicet, omnes tamen hujus imperii partes ipſius nutu non reguntur. Suis corpus, hoc eſt, naturæ uti legibus, invita pati cogitur; & quemadmodum quotidie nutriri, creſcere, generare videt injuſſu ſuo, ita nec ejus virtutis eſt innata hæc vincere ad venerem incitamenta. Quaſdam tamen pudor tenet, quaſdam deterret metus, prohibet neceſſitas quaſdam, ne quod tantoperè natura poſtulat atque expetit, eidem indulgeant, & cum irruentem in ſe malorum turbam ſentiunt, Medicum adeant, ac vulneri fomentum parent. Maneant innuptæ: ſed proh dolor! Omni forſitan ope deſtituentur, & niſi eas æquus Jupiter amaverit, brevi conſeneſcere, & ante diem ſuum cadere neceſſe eſt.

Ergò Innuptis Mulieribus ſumma vitæ brevior.

Domini Doctores Diſputaturi.

M. Joannes Beſſe, Dotariæ Hiſpaniarum Reginæ à Conſiliis, & Medicus Primarius.	*M. Joannes-Baptiſta-Thomas Martinenq.*	*M. Claudius Burlet, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius, & Hiſpaniarum Regis olim Medicus.*
M. Antonius de Juſſieu, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius, & Botanices in Horto Regio Pariſienſi Profeſſor.	*M. Franciſcus Pouſſe.*	*M. Alexander-Petrus Mattot, Rei Herbariæ Profeſſor.*
M. Joannes-Baptiſta Silva, Sereniſſimi Ducis Borbonii Medicus Ordinarius.	*M. Thomas Bertrand.*	*M. Petrus-Joannes Burette, Profeſſor Regius, & è Regiâ Numiſmatum Academiâ.*

Proponebat Pariſiis, DESIDERIUS-CLAUDIUS FREMONT, Pariſinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. M. DCC. XXVI. à ſextâ ad meridiem.

Typis PH. NIC. LOTTIN, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Typographi, viâ San-Jacobæâ, ad inſigne Veritatis.

cette these n'a point été soutenue, comme l'annonce M. Baron p. 82 de son Series chronologica: elle a été remplacée par la suivante. — — —